

Parlez-vous
Français!

LA DESCRIPTION D'UN
LIEU (OPIS MIEJSCA)

AGNIESZKA RUTKOWSKA-SAGATA,
KATARZYNA WIERZBICKA-ZIEMBICKA

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania języka francuskiego na III etapie edukacyjnym w szkole branżowej I stopnia

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2019

Redakcja merytoryczna – Witkowska Elżbieta

Recenzja merytoryczna – Hanna Łaskowska

Agnieszka Dołęga

Katarzyna Szczepkowska-Szczęśniak

Agnieszka Ratajczak-Mucharska

Redakcja językowa i korekta – Altix

Projekt graficzny i projekt okładki – Altix

Skład i redakcja techniczna – Altix

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat zajęć:

La description d'un lieu (Opis miejsca)

Klasa / czas trwania zajęć

klasa I, 2x45 min

Cele

Komunikacyjne: Uczeń rozumie krótki opis miejsca i potrafi samodzielnie opisać wybrane miejsce: jego położenie, co się w nim znajduje, atrakcje i możliwe aktywności.

Leksykalne: Uczeń rozumie i potrafi użyć słownictwa związanego z wakacjami oraz z opisem miejsca (miasta/regionu/kraju/wyspy): jego położeniem, atrakcjami, możliwymi aktywnościami i tym, co się w nim znajduje.

Gramatyczne: Uczeń przypomina sobie funkcję zaimka miejsca *y* i potrafi poprawnie go używać w opisie miejsca.

Fonetyczne: Uczeń słyszy liaison między zaimkiem *y* a poprzedzającym go podmiotem w ciągach, takich jak: *on y retrouve...*, *nous[z]y allons*, i wymawia je poprawnie.

Interdyscyplinarne/Kulturowe: Uczeń wie, że obszar frankofoński nie ogranicza się do Francji oraz potrafi wymienić kilka innych krajów, w których mówi się po francusku.

Wychowawcze: Uczeń jest wrażliwy na różnorodność i bogactwo kulturowe świata oraz zauważa specyfikę i wyjątkowość własnej miejscowości/regionu.

Metody/Techniki/Formy pracy

praca w parach, ćwiczenia intonacyjne.

Środki dydaktyczne

tablica, nagranie fragmentu vloga na temat Martyniki (np. minutowy lub 90-sekundowy fragment vloga dostępnego pod adresem <https://www.youtube.com/watch?v=ZUUz8mFHuEg&t=119s> [dostęp w dn. 10.07.2019]), komputer lub laptop, kilka broszur turystycznych.

Opis przebiegu zajęć

Czynności wstępne i rozpoczęcie lekcji:

Nauczyciel sprawdza listę obecności oraz wita się z uczniami, przechodząc na język francuski.

Wprowadzenie do nowego tematu: Nauczyciel prosi uczniów o wymienienie krajów, gdzie mówi się po francusku (rozwój świadomości kulturalnej, porozumiewanie się w j. obcych). Uzupełnia i precyzuje podane przez uczniów informacje.

Pierwsze oglądanie nagrania: Nauczyciel pyta uczniów, która z frankofońskich wysp jest najlepszym miejscem na wakacje i dlaczego. Informuje ich, że za chwilę obejrzą minutowy fragment vloga podróżniczego nakręconego na jednej z wysp. Uczniowie mają powiedzieć, której wyspy będzie dotyczyło nagranie. Słuchając nagrania, sprawdzają swoje hipotezy.

Druga lektura dokumentu: Uczniowie oglądają fragment vloga ponownie, określając, czy autorce filmu podobają się wakacje, jak długo leci się samolotem z Francji na Martynikę, czy potrzebny jest paszport, jaka jest tam waluta, atrakcje etc. Po odtworzeniu materiału, nauczyciel sprawdza odpowiedzi, prosząc uczniów o uzasadnienie ich (rozwój świadomości kulturalnej, porozumiewanie się w j. obcych).

Konceptualizacja: Nauczyciel odtwarza niektóre fragmenty vloga raz jeszcze, powtarzając po jego autorce zdania i naśladowując ich intonację i „niedbałą” wymowę. Uczniowie mają powtórzyć za nim wybrane ciągi melodyczne, skupiając się na cechach intonacyjnych: modulacji i wysokości głosu, akcencie w zdaniu. Następnie nauczyciel rozdaje uczniom kilka broszur turystycznych (mogą to być fragmenty reklam biur turystycznych spisane z Internetu). Uczniowie odgadują, jakie miejsca są w nich reklamowane, uzasadniając swój wybór. Nauczyciel weryfikuje hipotezy. Prosi uczniów, by podkreślili w broszurach zaimek *y*. Kierowani przez nauczyciela uczniowie mają wydedukować, co zastępuje ten zaimek i gdzie znajduje się w zdaniu. Nauczyciel formułuje regułę. Następnie uczniowie, pod wodzą nauczyciela, analizują model opisów różnych miejsc na podstawie broszur: informacje w nich podane, model zdań, wyrażenia zachęcające do odwiedzenia danego miejsca. Nauczyciel podaje na tablicy kilka uniwersalnych modeli zdań służących do przekazania poszczególnych informacji, uzupełniając listę wyrażen tak, by model opisu był uniwersalny.

Utrwalenie słownictwa i struktur gramatycznych: Wg modelu uczniowie, w parach lub samodzielnie, przygotowują prezentację reklamową wybranego regionu/miasta w Polsce i przedstawiają ją (rozwój świadomości kulturalnej, porozumiewanie się w j. obcych).

Podsumowanie

Nauczyciel podaje zdania z okolicznikiem miejsca, a uczniowie mają je zamienić na zdania z zaimkiem *y*.

Zakończenie lekcji

Praca domowa: uczniowie, samodzielnie lub w parach, przygotowują w formie plakatu reklamę wybranego miejsca w Polsce, używając modelu z lekcji, by zaprezentować je przed klasą (porozumiewanie się w j. obcych).

Komentarz metodyczny

Ławki ustawione są w półkole lub rzędach. Wybrane teksty broszur reklamowych powinny być do siebie podobne pod względem struktury zdań i zawierać zdania z zaimkiem (*pronom du lieu*) *y*. Ocena pracy domowej (zarazem ustnej i pisemnej) opiera się na poprawności językowej (w mowie i piśmie) – nauczyciel może zaangażować innych uczniów w rozpoznanie błędów w prezentacji kolegów. Zachęca ich, by samodzielnie rozpoznali swoje błędy (umiejętność uczenia się) i ocenili postępy, np. określając, które błędy udało im się wyeliminować, a nad czym muszą jeszcze popracować. Nauczyciel indywidualizuje formę pracy i ocenę jej według możliwości poszczególnych uczniów, np. dając zdolniejszym dodatkowe zadanie oraz dostosowując materiały, metody i techniki pracy uczniów o SPE do zaleceń poradni psychologiczno-pedagogicznej. Uczniowie zdolniejsi powinni dostać dodatkowy zestaw ćwiczeń lub zwrotów do wykorzystania.